BOIE. H.

JAPANSCHE AMPHIBIËN

1827

KENTEEKENEN

VAN EENIGE

JAPANSCHE AMPHIBIËN;

DOOR

Dr. *H. BOIE.*

Afgedrukt uit de Bijdragen tot de Natuurkundige Wetenschappen, *te Amsterdam, bij* JOH. VAN DER HEY en ZOON.

KENTEEKENEN VAN EENIGE JAPANSCHE AMPHIBIËN;

door *Dr.* H. BOIE (*).

Het reeds sedert eeuwen, met verwonderenswaardige duurzaamheid volgehouden verbodstelsel van de Japanne-

(*) Deze belangrijke bijdrage zijn wij aan de vriendelijke mededeeling van den Heer SUSANNA verpligt, die de goedheid had, ons dezelve reeds in het vóórleden jaar, met den volgenden brief, te zenden.

WELEDELE HEEREN!

Even vóór het vertrek van den Heer Dr. H. BOIE, naar onze Oostindische bezittingen, werwaarts zijn Ed., vergezeld van den Heer Dr. MACKLOT, den Préparateur MULLER en den Teekenaar VAN OORT, in het laatst des verledenen jaars, als Natuuronderzoeker, door het Nederlandsche Gouvernement is afgevaardigd, werd zijn Ed. ter bezigtiging toegelaten, van eene keurige verzameling van voorwerpen der natuurlijke historie, door den Heer BLOMHOFF, in *Japan*, bijeen verzameld en naar het vaderland medegebragt. — Mijn vriend BOIE, geheel voor de natuurkundige wetenschappen bezield, maakte gereedelijk van des Heeren BLOMHOFF's uitstekende welwillendheid gebruik, om, voor zoo veel zijn naauwbeperkte tijd hem toeliet, een gedeelte van die verzameling te beschrijven. Hij bepaalde zich, te dien einde, tot eenige *Amphibiën*, en beschreef dezelve in de Hoogduitsche taal. Zijne kort daarna invallende afreize belettede hem, die beschrijving in onze moe-

nezen, welke alle Europefche natiën, met uitzondering alleen van de Hollanders, van eenig verkeer met *Japan* uitfluit, oefende ook op de kennis der natuur van dat land, eenen treurigen invloed. Zoo bezitten wij, wat in het bijzonder de Zoölogie betreft, flechts eene geringe hoeveelheid fchrale *brochures*, terwijl een algemeen overzigt voor de geographifche verbreiding der dieren, als eene hoogstbelangrijke zaak zoude te achten zijn. Deze voorhanden zijnde kleine gefchriften, zijn wij fchier alleen aan KÄMPFER, BLOCH, SCHNEIDER, THUNBERG, TILESIUS, en nu laatftelijk aan Dr. SIEBOLD verfchuldigd; en allen zijn, ondanks hunne ongelijke waarde, met te grooter' erkentelijkheid opgenomen, daar zelfs in de Hollandfche verzamelingen, die

dertaal over te brengen, welke taak ik gaarne op mij nam, als ook de bekendmaking derzelve, door middel van de drukpers. Tusfchenkomende omftandigheden verhinderden mij, zoo fpoedig mijne belofte na te leven, als ik zulks wel gewenscht had; thans echter met het ftuk gereed zijnde, meen ik niet beter aan den wensch en het oogmerk van mijnen vriend BOIE, en aan mijne, hem gedane belofte, te beantwoorden, dan door UEd. voor hetzelve eene plaats te verzoeken in uwe geachte *Bijdragen tot de Natuurkundige Wetenfchappen*, gelijk ik de vrijheid neem, bij dezen, te doen. Langs dien weg toch, komt hetzelve *ongetwijfeld* onder het oog van al de beoefenaars en voorftanders dier wetenfchappen.

Ik verzoek u, enz.

J. T. SUSANNA,
Adminiftrateur van 's Rijks Mufeum van Nat. Hist.

Leyden,
den 3den October 1826.

die voorwerpen van natuurlijke historie, wier Japanſche oorſprong buiten allen twijfel is, ſlechts zeer zeldzaam voorkomen. In deze laatſte behoefte zal, zoo wij hopen, door den wakkeren ijver van Dr. SIEBOLD, onderſteund door eenen bijzonderen last van de Nederlandſche regering, weldra worden voorzien; doch tot heden zal er wel bezwaarlijk eene zoo rijke en wel bewaarde natuurkundige verzameling van *Japan*, naar *Europa* zijn overgebragt, als die, welke derzelver waardige bezitter, de Heer BLOMHOFF, mij onlangs, met uitſtekende welwillendheid, heeft vergund te onderzoeken, en omtrent welke ik aan de wetenſchappen meende verſchuldigd te zijn, datgene te moeten beſchrijven, wat mijn beperkte tijd mij veroorloofde, naauwkeurig in oogenſchouw te nemen.

De Heer BLOMHOFF bekleedde in *Japan*, langer dan tien jaren, zoo als bekend is, den gewigtigen post van Direkteur der Hollandſche faktorij op *Decima*, en beſteedde, gedurende dat tijdvak, zijne ledige uren, om de naauwkeurigst mogelijke berigten in te winnen, omtrent den phyſieken en politieken toeſtand van dat rijk.

Zijne met de meeste vlijt zamengeſtelde handſchriften van geographiſchen, geſchied- en ſtaatkundigen inhoud, zullen waarſchijnlijk het publiek niet lang meer onthouden worden; doch, zonder zelf Natuuronderzoeker te zijn, liet de Heer BLOMHOFF niet na, voor zoo veel de omſtandigheden hem zulks veroorloofden, ook Japanſche naturaliën bijeen te zamelen, en het was alleen gebrek aan een geſchikt lokaal, dat hem tot heden verhinderde, deze natuurkundige ſchatten zoo voordeelig uiteen te zetten, als zulks voor eene gemak-

kelijke wetenſchappelijke beoefening derzelve, wenſchelijk is.

Een oplettend onderzoek van de, tot de gemelde verzameling behoorende, en ſtraks nader te beſchrijvene Japanſche *Amphibiën*, moest voor mij zoo veel te meer bekoorlijks hebben, en ook te leerrijker zijn, daar ik pas de laatſte hand had gelegd aan eene, tot een plaatwerk beſtemde, beſchrijving eener dergelijke, door wijlen KUHL en VAN HASSELT, te *Java*, bijeen gebragte verzameling, welke mij, gedurende eenen geruimen tijd, heeft onledig gehouden. Onder dezelve ook verſcheidenen te vinden, die tevens op een der Sundaſche eilanden te huis behooren, was voor mij zoo verrasſend, dat het vermoeden van eene verkeerde opgave des vaderlands ten opzigte van dezelven, aanvankelijk in mij oprees, tot de Heer BLOMHOFF mij door de wijze, waarop die voorwerpen bewaard waren, ten volle overtuigde, dat zoodanige verwarring niet had kunnen plaats hebben. Reeds vroeger had ik gelegenheid, mij te verzekeren, dat eenige Afrikaanſche ſlangenſoorten tevens op de *Kaap de Goede Hoop* en de kust van *Guinea* of hier en in *Egypte* te huis behoorden, en van eene Aziatiſche zag ik exemplaren van *Ceylon*, van het vaste land van *Indië* en van de Philippijnſche eilanden, welke in allen deele aan elkander gelijk waren; doch, diezelfde ſoorten van *Amphibiën*, zoo wel op de *Sundaſche Eilanden* als op *Japan* te vinden, verdient te meer opmerking, daar het klimaat van dat land met het zuidelijk *Europa* in het wezenlijke overeenkomt, en *Japan* niet alleen met *Europa*, doch ook daarenboven met het noordelijke gedeelte van *Azië*, ſommige dier-

dierſoorten gemeen heeft (*); alleen de aanmerkelijke hoogte van vele Javaanſche bergen, ſchijnt dit zonderlinge eenigzins te kunnen oplosſen.

Hier-

(*) Dr. SIEBOLD noemt, *Hist. Nat. in Japonia ſtatu, etc.*, *p.* 13, onder de Japanſche vogelen, mede onze Europeſche zijdenſtaart, pestvogel, *Bombycivora garrula* TEMM., en daar de Heer BLOMHOFF verſcheidene huiden van deze vogelſoort heeft medegebragt, kan ik met volle overtuiging verzekeren, dat hij zich in die opgave in geenen deele vergist. Het wordt door deze merkwaardige daadzaak meer dan waarſchijnlijk, dat de talrijke, van tijd tot tijd, in *Europa* verſchijnende zwermen van die vogels, uit het oosten of noordoosten, en geenszins uit het noorden van het groote continent tot ons overkomen; echter kon de Heer BLOMHOFF mij geene inlichting geven, of de zijdenſtaart te *Japan blijvende*, of wel *trekvogel* is, en ook de Heer SIEBOLD bewaart deswege het ſtilzwijgen. Even alzoo is de tot heden voor alleen Europeesch gehoudenen *Emberiza cia*, tevens op *Japan* inheemsch, en, wat meer nog de verwondering moet wekken, dat zelfde land heeft met *Kamſchatka* den *Accentor calliope* gemeen. Als in het voorbijgaan zij aangemerkt, dat de door Dr. SIEBOLD, onder den naam van *Bombycivora Japonica*, ingevoerde zijdenſtaart, eene geheel eigene ſoort uitmaakt, welke noch met de onze, noch met de Noord-Amerikaanſche mag verwisſeld worden, ſtaande zij, als ware het, tusſchen deze beiden, in het midden. Ook van die ſoort bevat de verzameling van den Heer BLOMHOFF een exemplaar. De geheele vorm, zoo van den ſnavel, de pooten en het lijf is volkomen, als die der *Garrula*, echter iets minder groot; de geheele lengte bedraagt 7″ 2‴, Parijſche maat, die der ſtaart 2″ 1‴, der vleugels 3″ 11‴, van de ſcheen (*tarſus*) 7‴, ſnavel, te rekenen van den mondhoek 9‴, van het voorhoofd 5‴, gat aan het grondſtuk (*ba-*

ſis)

Hieronder volgt in ſijstematiſche rangſchikking de opgave van de verſchillende, door mij geziene Japanſche *Amphibiën*, zijnde meestal ſoorten, welke tot heden niet beſchreven zijn.

A. *Hagedisſen.*

1. TUPINAMBIS BIVITTATUS. KUHL.

Diagn. Tupin. — *Naribus lateralibus, rotundis, rostri apici quam oculis propinquioribus; cauda he-*

ſis) $2\frac{1}{2}'''$, breed $4'''$; veren en verwen in alles als de *Garrula*; dat is, van eene zacht roodgraauwe kleur; kop en kuif van eene levendig kastanjebruine tint; kin en teugel of halſter (*halfter*) fluweel zwart; de groote dekveren van de vleugels aan de buitenzijde van de pluim, met perzikbloeſem rood gezoomd; van deze laatſte kleur zijn ook de punten van de ſtaartpennen (*rectrices*) 2—3''' van het einde, en door eenen even breeden zwarten band van derzelver graauwe *baſis* afgeſcheiden; de ſlagpennen (*remiges*) graauw, met zwarte punten; de twee eerſten in dezen ongevlekt; de volgende acht aan het uiterſte einde van de punten eenen korten witten randvlek; de twee daaraanvolgende aan het einde plat afgeſtompt, ongevlekt, en de vier laatſte met eenen, niet witten, maar rooden eindvlek; de zijde van de ondervleugels graauw; de onderbuik zwavelgeel, even als die van den *B. cedrorum*, VIEILL.; de onderdekveren van den ſtaart donker, of van eene purperroode tint.

Van de hoornachtige eindpunten van de *remiges* van de tweede orde, of van de *rectrices*, heb ik geen ſpoor kunnen ontdekken, welk gemis echter zeer mogelijk alleen aan het geſlacht of aan den leeftijd is toe te ſchrijven.

hemiolia, ſupra compreſſo carinata, carina bifida; ſupra fuſcus infra ſtramineus, faſciis roſtri tribus transverſis nigricantibus, infra interruptis, postorbitali unica longitudinali, trunco ſupra ſeriebus 5-6 macularum majorum minorumque alternis ornato; cauda annulata.

Syn. SEBA II. 32. 2 *et* 86. 2. *Monitor Élégant.* CUV. *R. A.* II. *p.* 24. *Monitor de Java ejusd. osſem. foſſ. edit.* 2. *vol. V. P.* II. *p.* 288. KUHL, *Beyträge, u. ſ. w. S.* 123. n°. 15.

Deze, het eerst door mijnen overleden' vriend KUHL, behoorlijk onderſcheiden *Waran* (*Varanus*), ſchijnt het meerendeel van de tot den Indiſchen *Archipel* behoorende eilanden te bewonen. Behalve vele Javaanſche exemplaren, onderzocht ik er ook in het Parijſche muſeum een, hetwelk van de *Philippijnſche Eilanden* was overgebragt, en een ander van het eiland *Rawak* of *Voigion.* De Hoogleeraar REINWARDT vond denzelven op *Celebes*, en de Heer DIARD op het vaste land van *Cochinchina.* In mijne *Erpétologie de Java*, welke ik weldra hoop het licht te doen zien, heb ik van deze ſoort eene meer naauwkeurige beſchrijving gegeven, met de bijzonderheden aan den verſchillenden leeftijd eigen (*).

B.

(*) Kunſtige van metaal nagemaakte figuren uit *Japan* ſchijnen te doen gelooven, dat eene ſoort van het geſlacht *Lacerta*, CUV., ook aldaar voorkomt. Ik heb dezelve echter nimmer *in natura* gezien.

B. *Slangen.*

2. TROPIDONOTUS TIGRINUS. MIHI.

Toravebi, (Tijgerſlangen) Jap.

Char. Gen. Dentes Colubrini, maxillares posteriores, caeteris mediocribus æqualibus multo longiores; caput a trunco distinctum, oblongo-ovatum, antice ſubtruncatum, rictu amplisſimo; oculi mediocres aut magni; ſcuta pilei novem, verticali atque ſuperciliaribus longitudine æqualibus, illo quinquangulo oblongo; ſcutellis postorbitalibus tribus, mentalium paribus 2; *truncus longus cylindricus; cauda corporis dimidia parte brevior, continua acuta, ſquamae imbricatae per ſeries longitudinales diſpoſitae, lanceolatae, omnes aut plurimae carinatae; ſcuta abdominalia ſimplicia, arcuata, ſubcaudalia diviſa.*

Char. Spec. Tropidonotus. Oculis magnis (*), *cauda* $\frac{1}{3}$; *ſcuto verticali lateribus ſubconcavis, loreo rhombeo, gularibus* 2; *ſquamis trunci lanceolatis per ſeries* 19 *diſpoſitis, mediarum* 17 *caudaeque omnibus carinatis; ſupra ex olivaceo pallide fuscus, ſuturis ſcutellorum marginalium ſuperiorum, linea postorbitali maculisque dorſi quadruplici ſerie digestis, alternis, nigris; cervi-*

(*) Door groote oogen bedoel ik de zoodanige, wier doorſnede de breedte van de bekſchilden overtreft.

vice albido; infra olivaceo-albidus, ſcutorum abdominalium anteriorum nonnullis guttula nigra utrinque notatis, mediis ibidem punctatis, posterioribus ſubcaudalibusque obſcuris, nigro marginatis aut teſſellatis; 160 — 162 + 75 — 76.

Het geſlacht *Tropidonotus*, door Dr. KUHL het eerst uit eenige Javaanſche ſoorten, van de overige adders (*Coluber*, LINN) geſcheiden, en waarvan onze *Coluber natrix*, LINN. en *Viperinus*, DAUD., als voorbeeld kunnen ſtrekken, vormt eene zuivere natuurlijke afdeeling, welke in alle waerelddeelen rijk is in ſoorten, die, met betrekking tot de opgegevene geſlachtskenmerken, volkomen overeenſtemmen en zich dikwerf alleen door de kleurſchakering van elkander onderſcheiden. Slangen verdienen, in den eigenlijken zin des woords, de benaming van *Amphibiën* en ſchijnen het oponthoud in het water, verre boven dat op de aarde den voorrang te geven. Zij leven van visſchen en kikvorſchen.

De *Tropid. tigrinus* is zeer naauw verwant aan eene Oostindiſche ſoort, door Profesſor GRAVENHORST, onder den naam van *Coluber Melanzostus* (*), het eerst be-

(*) GRAVENHORST, vergel. *Ueberſicht des* LINN. *und anderer Systeme*, *S.* 402. De *Diagnoſe* van deze ſoort, die door den Hoogleeraar REINWARDT, op *Java* gevonden, en *Col. quinquefasciatus* genoemd is, en bij den Hoogleeraar VAN SWINDEREN, om hare overeenkomst met den *Tropidonotus vittatus*, (*Col. vittatus*, LINN.), *pſeudo-vittatus* heet, heb ik gemeend dus te moeten ſtellen:

Tropidonotus melanzostus. Oculis magnis, cauda $\frac{1}{3}$; *ſcuto vertica-*

beſchreven; doch veel meer nog aan de *Varietas tesſellata*, welke men in de *Erpét. de Java*, uitvoeriger zal aangeduid vinden; zóódat ik die aanvankelijk daarvoor hield; een naauwkeuriger onderzoek van eene ganſche reeks van exemplaren, heeft mij echter van derzelver ſoortelijk onderſcheid overtuigd.

De geheele lengte van een groot exemplaar, bedraagt 2'. 2''. 2'''. (Parijſche maat), van welke 10'''. op den kop, en 6''. 1'''. op den ſtaart komen. De vorm van de kopſchilden is volſtrekt gelijk aan die der andere *Tropidonoten*, waarbij nog verdient opgemerkt te worden, dat dezelve twee eerſte oograndſchilden bezitten, $\frac{8}{9}$ randſchilden, en aan iedere zijde der achterhoofdſchilden, twee aangrenzende temporaalſchilden. De ſchubben van het lijf zijn lancetvormig en liggen als dakpannen in negentien rijen verdeeld; die van de vijftien middelſte rijen ſcherp gekield; die van de zijden glad, en de eenigzins breedere, meer ruitvormige ſchubben van den ſtaart, van welke men aan den oorſprong negen à tien rijen telt, alle gekield. Voorts honderd zestig tot

cali, lateribus marginato, gularibus 2; *ſquamis trunci lanceolatis per ſeries* 19 *diſpoſitis*, *mediorum* 15 *carinatis*; *ſupra ex olivaceo pallide-fuscus*, *linea infraorbitali et postorbitali*, *nec non vittis dorſalibus quinque nigris*; *ſcutis abdominalibus ſubcaudalibusque nigro marginatis*; 129 — 142 + 98 — 80.

Varietas — *ſupra nigro tesſellata*.

De Hoogleeraar REINWARDT liet in *Java* van deze ſlang eene afbeelding, naar het leven, vervaardigen, welke zijn hooggeleerde, zoo wij hopen, benevens meerdere fraaije amphibiologiſche teekeningen weldra het licht zal doen zien.

tot honderd twee en zestig buikſchilden, benevens vijf à zes en zeventig ſtaartſchilden.

De grondkleur van de bovendeelen is bleek olijfbruin, die van den onderkant vuil wit. De naden van de bovenrand- of lippenſchilden zijn zwart, en teekenen zich als eene lijn, welke van achter den ooghoek aanvang nemende, zich langs de zijde der achterhoofdſchilden uitſtrekt. Achter den witachtigen rug ontſpringt eene viervoudige rij zwarte vlekken, welke de geheele bovenzijde van het lijf innemen, en zich op den ſtaart verliezen. De vlekken van de twee middelrijen zijn grooter, dan die van de zijden, dikwerf gehoekt, niet zelden paarswijze met elkander vereenigd, en van alle rijen in eene afwisſelende ligging.

De buikſchilden, welke op het achterdeel des lijfs geplaatst zijn, hebben aan den onderrand eenen zwarten zoom, gelijk bij den *Tropid. Melanzostus*, op eenen meer olijfgraauwen grond; doch overal zwart gedobbelſteend (*tesſellata*). Even zoo is het met de ſtaartſchilden. De middelſte en voorſte buikſchilden zijn lichter van kleur; van de middelſte ieder derde of vierde ſchild, zijdelings, met eene zwarte punt geteekend, en van de voorſte, verſcheidene, op dezelfde plaats, in onafgebrokene rijen, zwart geſtippeld (*guttata*), waardoor ter wederzijde eene, uit zoodanige ronde vlekken beſtaande, lange ſtreep geboren wordt. — Deze kenteekenen, in welke de aanverwante ſoort afwijkt, heb ik bij alle exemplaren getrouw wedergevonden en alleen in *het getal* der vlekken verſcheidenheid aangetroffen. Bij een exemplaar, b. v., namen zij het zesde tot het twaalfde, bij een ander het derde

tot

tot het achttiende (*ingest.*) buikschild in, enz. — Nog valt ten deze op te merken, dat bij de jongen van deze slangensoort, langs den rug eene dubbele rij witachtige punten voorhanden is, gelijk zich zulks almede bij de meeste andere jonge *Tropidonoten* voordoet, en waarover ik bij de beschrijving van de *Tropid. chrysargus* en *subminiatus*, in mijne gemelde *Erpétologie* gehandeld heb.

3. TROPID. VIBAKARI. MIHI.

Vibakari et Firakboti Jap.

Diagn. Tropid. Oculis mediocribus, cauda $\frac{1}{3}$; *scutellis postorbitalibus duobus, scutis occipitalibus pone mucronatis; scutellorum marginalium superiorum* 6to *utrinque ad scutum occipitale usque prolongato; loreo altiori quam latum, squamis lanceolatis per series* 19 *digestis, mediarum* 15, *caudaliumque* 7 *carinatis; supra rufo cinereus, dorso saturatiori, scutellorum marginalium alborum suturis nigris, cervicisque maculis* 2 *albidis; infra stramineus, scutis abdominalibus utrinque puncto nigro notatis;* 144 + 68.

Te vergeefs, naar mijn inzien, zoeken de tegenstanders van *kleine geslachtsverdeelingen*, welke mij wetenschappelijk de eenig duurzame toeschijnen, voor hunne wijze van zien eenigen grond in de bewering, dat er bij de menigvuldige overgangen, welke men allerwegen

gen aantreft, in waarheid, aan geene ſcherpe geſlachts-verdeeling te denken zij, daar dit zelfde argument zich met veel meerder regt tegen de vele ſoorten bevattende *Genera*, laat aanvoeren; en het is juist bij de aanneming van *kleine* geſlachtsverdeelingen, dat in ieder geval, het meerderdeel der kenteekenen ſchier altijd voor het eene of het andere geſlacht beſlisſen zal, zonder letſel voor die zoo zeer gewenschte juistheid of ſcherpte van grensſcheiding.

Het onderhavige geval ſtrekke ons ten voorbeeld. Onder alle, tot heden door mij onderzochte *Tropidonoten*, welke ruim een twintigtal beloopen zullen, is deze nieuwe Japanſche ſoort de eenige, welke, in plaats van drie, ſlechts twee achter oograndſchilden heeft, waardoor haar dus één der voor dat geſlacht opgegevene kenteekenen ontbreekt. Intusſchen aarzel ik geen oogenblik, dezelve onder de *Tropidonoten* te rangſchikken, vermits haar al de overige generiſche kenteekenen eigen zijn, en deze uitzondering van den regel zeer wel tot zoo lang als een ſoortelijk kenmerk verſtrekken kan, totdat de opſporing eener reeks van zulks met haar gemeen hebbende ſoorten, eene geheel nieuwe afdeeling noodzakelijke make. Zoude men daarentegen alleen, om zoodanige uitzonderingen, de geſlachtskenteekenen telkens willen vergrooten, gelijk zoo dikwerf plaats heeft, dan moet de zoo wenſchelijk juiste grensſcheiding noodwendig verloren gaan, en te dezen opzigte mangelt het gewis niet aan menigvuldige voorbeelden.

Naar verſcheidene door den Heer BLOMHOFF medegebragte exemplaren, te oordeelen, ſchijnt de *Tropid. vibakari* geene aanmerkelijke grootte te bereiken. De

groot-

grootste derzelve is slechts 1' $3\frac{1}{2}''$ lang, waarvan de kop 7'' en de staart 4' 3''' bevatten; de cilindervormige romp heeft in het midden 5''' diameter; de kop loopt eenigzins spits toe; het achterste is breed platgedrukt (*depressum*). De wenkbraauwschilden en het wervelschild zijn, als gewoonlijk, even lang; de achterhoofdschilden aan het einde eigendommelijk toegespitst, ter zijde door twee schilden van den slaap des hoofds begrensd, die door eene smalle verlenging van de zes overige randschildjes vaneen gescheiden worden. Van de negentien rijen, welke het lijf bedekken, zijn de vijftien middelste rijen scherp gekield en die ter zijde glad; aan den wortel van den staart telde ik negen rijen schubben, van welke de zeven middelste gekield (*carinatae*) waren; vervolgens honderd vier en veertig schilden aan den buik, en acht en zestig paar aan den staart.

De grondkleur der bovendeelen is roestbruinachtig aschgraauw, welke langs het midden van den rug in het zwartachtige overgaat; die der onderdeelen bleek stroogeel. De lippenschilden zijn wit met zwarte naden; ter wederzijde van het achterhoofd is eene lichte vlek, en op de beide zijranden van ieder buikschild eene zwarte stip.

4. COLUBER QUADRIVIRGATUS. MIHI.

Mezumitori vebi Jap.

Char. gen. Dentes mediocres per series sex dispositi, omnes aequales; caput a trunco distinctum oblon-

go-ovatum, antice obtusum, rictu amplissimo; oculi mediocres aut magni; scuta pilei novem, verticali atque superciliaribus longitudine aequalibus, latis, scutellis postorbitalibus duobus, mentalium paribus 2; truncus longus, cylindricus, infra subplanus; cauda corporis dimidia parte brevior, continua acuta; squamae imbricatae per series longitudinales dispositae, omnes aut plurimae laeves; scuta abdominalia simplicia utrinque angulato-recurva, subcaudalia divisa.

Char. spec. Coluber. Rostro acutiusculo, oculis magnis, cauda $\frac{1}{5}$; *scutis occipitalibus verticali longioribus, pone truncatis, loreo rhombeo; squamis trunci rhombeis per series* 19 *dispositis, serierum mediarum* 8 *subcarinatis, caudae omnibus laevibus; supra olivaceo-cinereus, linea postorbitali vittisque trunci* 4 *nigris; infra olivaceo-albidus caudam versus fusco-nebulosus, scutis in ipso angulo laterali pallidioribus, parte ascendente olivaceis, ibidemque puncto fusco notatis*; 194 + 84.

Ingevolge een voorstel van Dr. KUHL, vervat in eenen door hem uit *Java* geschreven' brief, heb ik den geslachtsnaam *Coluber*, omtrent de grootere adders beperkt, welke men naar derzelver oponthoud, *Landadders* konde noemen, en heb ik getracht die kenteekenen, welke zij met elkander gemeen hebben, naauwkeurig aan te duiden. Tot dezelve behoort uit het getal van de Europesche soorten de *Col. quadrilineatus*, LAC., *Col. scalaris*, SCHINZ., *Col. flavescens*, SCOP., en *Viridiflavus*, LAC. — De boven opgegevene ge-

 slachts-

flachtskenteekenen zijn voor dezen bestendig dezelfde, en laten zich tevens op eene groote menigte buitenlandsche slangen toepassen. De soorten zijn, even als bij alle natuurlijke geslachten, dikwerf moeijelijk van elkander te onderscheiden, en wijken ook in het getal van de buikschilden weinig van elkander af, daar zij meestal dat van tweehonderd te boven gaan, terwijl hetzelve bij de *Tropidonoten* niet zoo veel beloopt. De overeenkomst tusschen deze en de volgende soort, tusschen den *Coluber quadrilineatus*, den *scalaris* en den *radiatus*, REINW., (*Russell. Vol.* II. *pl.* 42) van *Java* is zeer groot. Deze vijf zijn echter zonder bedenking verschillende soorten, en in geenen deele bloote verscheidenheden.

Onze *Col. quadrivirgatus* bereikt, naar de analogie te besluiten, waarschijnlijk eene meer aanmerkelijke grootte, dan zulks bij de exemplaren, die ik gelegenheid had te onderzoeken, plaats vond, en de geheele lengte van de grootste derzelve bedroeg 2′ 6½″; die van den kop 1′ en die van den staart 6½″. — De kop is van voren spitser, dan die van den *Col. quadrilineatus*; doch deszelfs bedekking verschilt in het wezen van de zaak niet; echter zijn de achterhoofdschilden in plaats van spits afloopend, van achteren breed en plat afgesneden, en ter zijde door drie hoofdslaapschilden beperkt; het teugelschild (*scutum loreum*) is ruitvormig. Hij heeft twee achter, en twee (niet drie) voor-oograndschilden; $\frac{8}{9}$ randschilden; negentien rijen schubben: even als de *Quadrilineatus*; van welke schubbenrijen even als bij deze soort, de zeven tot negen middelste gekield zijn; doch alle ruitvormig en niet smal lan-

lancetvormig, gelijk bij den *Quadrilineatus*; de ſtaartſchubben zijn bijzonder breed en alle ongekield, terwijl dezelve bij genoemde ſoort gedeeltelijk gekield zijn. Het getal der zijdelingſche, ſtomphoekige, gebogene buikſchilden bedraagt vierhonderd vier en negentig, en dat van de gepaarde van den ſtaart vier en tachtig. — De bovendeelen dezer ſlangen zijn olijfkleurig graauw en de onderdeelen geelachtig wit, met eene olijfgraauwe tint, welke achterwaarts meer en meer toeneemt, en in het gewolkte overgaat. Eene zwarte lijn loopt van den achteroogrand tot den mondhoek, en twee ſtrepen van dezelfde kleur nemen de beide zijden van het bovenſte des lijfs, in. De onderzijde van den kop, benevens de randſchilden en de voorſte buikſchilden zijn tamelijk zuiver wit, en deze zelfde kleur bezit ook de ſcherpe kant van ieder buikſchild, welke het horizontale van het opgaande deel afſcheidt; het laatſte is donker olijfkleur met eene zwartachtige vlek.

5. COLUBER CLIMACOPHORUS. MIHI.

Diagn. Col. Rostro acutiusculo, oculis mediocribus, cauda $\frac{1}{3}$; *ſcutello loreo rhombeo, longiori quam altum, orbitalibus anterioribus* 3; *ſcutis occipitalibus pone truncatis; ſquamis ſubangustis lanceolatis per ſeries* 21 *diſpoſitis, mediarum* 9 *ſubcarinatis, caudae omnibus laevibus; ſupra olivaceus, linea ab oculo ad angulum oris producta, quadratis dorſi medii ſerie continua diſpoſitis fuscis, nigro-marginatis; cervice lateribusque nigro-ſtriolatis; infra olivaceo-albidus,* ſcu-

ſcutis abdominalibus anterioribus immaculatis, mediorum trunci 3tio quoque ad latera punctatis, caeterisque fusco-nebuloſis; 230 — 233 + 104 — 106.

Lang 2′ 5½″; kop 11‴; ſtaart 6½″; hoogte van het lijf 9‴; breedte 6‴, kop, ſpits als van den *Col. quadrivirgatus* en *ſcalaris*, SCHINZ; oogen, van middelbare grootte, onder het grootſte voor-oogenrandſchild nog twee kleinere; ſmalle lancetvormige ſchubben op het lijf, in een en twintig rijen verdeeld, van welke de negen middelſte zwak gekield, die van den ſtaart eenigzins glad. Tweehonderd dertig tot tweehonderd drie en dertig buikſchilden, en honderd vier tot honderd zes paar ſtaartſchilden.

De verdeeling der kleuren is, bij het exemplaar, dat mij bij het opgeven van de kenteekenen, ten leidraad verſtrekte, als volgt:

Alle de bovendeelen zeer licht olijfgraauw; de ſchedel meer donker gewolkt (*nebulata*); achter de oogen eene zwarte ſtreep. De nek en zijden van het lijf met fijne zwarte dwarsſtreepjes. Langs het midden van den rug eene tamelijk regelmatige, zwartgerande rij vierhoeken, deels geſcheiden, deels met elkander verbonden; keel en voorſte buikſchilden witachtig en ongevlekt; van de daaraanvolgenden tot aan het midden des lijfs, ieder derde ſchild aan de opgaande zijde, geteekend met eene zwartachtige ſtip, en de overige ook in het midden van punten voorzien; de onderzijde van den ſtaart alleen aan de zijranden van de *ſcuta* een weinig gevlekt. — Deze zelfde ſchakering vindt men waarſchijnlijk, bij jongere

ſlan-

flangen van deze foort, even als bij de overigen, welke ik ken, duidelijker en fcherper uitgedrukt. Bij twee of drie grootere exemplaren vond ik daarentegen de laddervormige teekening van den rug onduidelijk, of geheel en al in eenen eenkleurigen, donker olijfgraauwen grond overgegaan, even gelijk zulks bij den *Col. fcalaris* plaats heeft, bij dien althans, wiens dwarsbanden van den rug met den ouderdom geheel verdwijnen (*).

6. COLUBER GEMINATUS. OPPEL. (*Muf. Paris.*)

Erpétologie de Java, *Pl.* 20.

Diagn. Coluber. Oculis mediocribus, cauda $\frac{1}{3}$; *fcuto loreo rhombeo, verticali hexagono, occipitalibus pone angustis; fquamis rhombeis laevibus per feries* 18 *difpofitis; fupra e badio-fuscus, collari fasciisque* 2 *longitudinalibus rubicundo-pallidis, fcutis abdominalibus puncto fusco utrinque notatis;* 164 — 168 + 193 — 105.

Eene

(*) *Coluber fcalaris*, (MEIFFRENII, *Muf. Paris*), onderfcheidt zich, buiten en behalve door de, in de overzetting van den *Règne Animal* van Profesfor SCHINZ, opgegevene kleurfchakering, ook door hare zeer fmalle, voorfte voorhoofdfchilden; het met fpitfen hoek verre over den kop verlengde bekfchild; het lange fmalle teugelfchild, en door het getal der buik- en ftaartfchilden (214 + 61.) De kop van deze foort is mede van voren toegefpitst, en de achterhoofdfchilden zijn, even als bij de twee befchrevene foorten, van achteren regt afgefneden. — Omtrent den *Col. radiatus*, REINW., moet ik naar RUSSELL en mijne *Erpét. de Java* verwijzen.

Eene zeer ſchoone en regelmatig geteekende adder, welke het eerst door den Heer LESCHENAULT DE LA TOUR, later door de Heeren KUHL en VAN HASSELT op *Java* gevonden werd, en welke, zoo als uit de verzameling van den Heer BLOMHOFF blijkt, ook in *Japan* te huis behoort. In mijn meermalen gemeld werk, heb ik bij eene afbeelding dier ſoort, eene uitvoerige beſchrijving van dezelve gegeven. Hij ſchijnt geene aanmerkelijke grootte te bereiken, of de vier door mij onderzochte voorwerpen moeten nog jong geweest zijn.

7. COLUBER CONSPICILLATUS. MIHI.

Torakoetie-Nawa Jap.

Diagn. Coluber. Rostro obtuſo, oculis parvis, cauda $\frac{1}{5}$; *ſcuto verticali lato quinquangulo ſuperciliaribus longiori, occipitalibus pone truncatis; ſcutello orbitali anteriori uno, infraorbitalibus nullis; loreo parvo; ſquamis laevibus angustis, pone rotundatis per ſeries* 21 *dispoſitis; ſupra rufescens, faſcia nares intertransverſa, altera verticis per oculos ad oris angulum producta, occipitis triangulo pone aperto, linea cervicis recta, vittis dorſi transverſis multis, laterumque maculis crebris nigris; infra albido nigroque tesſellatus;* 219 + 68.

De ten deele onoplosbare, als nog in de Amphibiologiſche werken heerſchende verwarring, is voornamelijk,

lijk mede daaraan toe te fchrijven, dat men de natuur voorheen veel minder rijk aan foorten achtte, dan zij werkelijk is, en men minder had opgemerkt, hetgeen ons eene veelvuldige ondervinding geleerd heeft, dat zij doorgaans eene geheele volgreeks oplevert van foorten, welke zich flechts door allermoeijelijkst op te fporen kenteekenen van elkander laten onderfcheiden. Deze waarheid laat zich insgelijks toepasfen op eene menigte adders, tot heden verward onder de benaming van *Col. hippocrepis*, LINN., en die ook inderdaad, mede met betrekking tot hunne kleurverdeeling zoo misleidend op elkander gelijken, dat zelfs het naauwkeurigfte onderzoek ter naauwernood in ftaat is, voor dwaling te beveiligen. Het Nederlandsch Rijksmufeum te *Leyden*, bezit drie dezer adders, uit *Noord-Afrika*, van welke *de Coluber Hippocrepis*, *Muf. ad Fried.* I. *T.* XVI. *f.* 2, de gemeenfte is (*). Een vierde mede Afrikaanfche foort, is door den Heer SAVIGNY afgebeeld, (*Rept. d'Egypte*, *pl.* IV. *f.* 3); een vijfde Braziliaanfche is van den Heer VON SPIX, *Serp. t.* X. *f.* 2, (*Col. bahienfis*, in het bijvoegfel voor *Synonyme* van *Hippocrepis* genomen); en als een zesde kan deze nieuwe Japanfche foort gelden. Eene *Monographie* van deze adders zoude mij thans te ver van mijnen weg afvoeren; ook meen ik hier nog flechts te moeten bijvoe-

(*) Deze foort, welke mij ook toefchijnt door den Heer GEOFFROY, (*Rept. d'Egypte*, *pl.* VII. *f.* 1), te zijn afgebeeld, onderfcheidt zich ftandvastig van de overige, door de voorhanden zijnde onder-oograndfchilden, welke zich aan de voorfte en achterfte aanfluiten.

voegen, dat ik, bij gemis van exemplaren tot een behoorlijk anatomisch onderzoek, tot heden vruchteloos naar eenig generisch kenteeken voor dezelve gezocht heb, en dat mij daardoor ook het juiste hunner tandvorming onbekend is. In allen gevalle zullen zij eene onderafdeeling in het geslacht *Coluber* uitmaken.

De geheele lengte 15″; die van den kop 7‴; van den staart 2′ 5‴; doorsnede des lijfs 4‴; de kop, een weinig afgescheiden van het lijf, van voren stomp; van boven eenigzins gewelfd; oogen klein; de voorste voorhoofdschilden slechts half zoo groot als de achterste; twee smalle, de achterhoofdschilden aan beide zijden bepalende slaapschilden; tweehonderd negentien buik- en zes en tachtig paar staartschilden; drie paar keelschubben. — Grondkleur, boven licht roestbruin; een smalle, zwarte dwarsband vereenigt de beide neusgaten, en strekt zich van daar tot de oogen uit; een tweede tusschen de oogen, verlengt zich van daar tot den mondhoek; ter zijde onder elk neusgat, bevinden zich zwarte vlekken; eene dergelijke onder de oogen; twee, in schuinsche rigting van het wervelschild tot eenen van achteren openen hoek verbondene, lijnen sieren het achterhoofd; in den nek eene lange streep; langs de rug vele afgescheidene, veeltijds geslingerde zigzagvormige dwarsbanden en aan de zijden vele kleine, ronde vlekken; — alles van eene zwarte kleur. De keel witachtig, ongevlekt; buik- en staartschilden zwart en met witachtige teerlingwijze vlekken.

Ik heb van deze schoone slangen geen ander onder de oogen gehad, dan het hier beschreven exemplaar, het-

hetwelk zeer goed was bewaard, en mij toefcheen nog jong te zijn.

8. COLUBER VULNERATUS. MIHI.

Kolafoe Kutinawa Jap.

Diagn. Coluber. Rostro obtufo, oculis mediocribus, cauda $\frac{1}{4}$; *fcuto verticali fuperciliaribusque longitudine aequalibus, latis, illo fubcampaniformi; loreo rhombeo; occipitalibus magnis pone truncatis; fquamis lanceolatis trunci per feries* 19 *dispofitis*, 8—9 *intermediarum fubcarinatis, caudae omnibus fublaevibus; fupra totus ex olivaceo atrofuscus, collo, utrinque vitta longitudinali albo nigroque varia alboque marginata, ornato; fcutellis marginalibus atque gula ftramineis; fcutis abdominalibus anterioribus pallidis, caeteris caudam verfus fenfim faturatioribus, punctis fanguineis cruentatis; cauda concolori;* 200 + 84.

In vorm over het geheel overeenkomftig met den *Col. canus*, LINN. — Volkomene lengte 2′ 8″ 6‴; lengte van den kop 11‴, van den ftaart $7\frac{1}{2}$‴; hoogte van het lijf 8‴; breedte van hetzelve 7‴; breedte van den achterkop 6‴; voorfte gedeelte van denzelven 2‴; ftomp ovaal, weinig van den romp verwijderd; oogen middelbaar groot; twee voor- en twee achteroograndfchilden; wervelfchild van voren breed, van achteren fmaller, eenigzins klokvormig; twee flaapfchilden, die de van achteren vlak afgefnedene achterhoofdfchilden omzoomen;

men; negentien rijen fchubben langs het lijf, van welke de acht à negen middelfte zwak gekield; tien rijen ftaartfchubben, flechts eenige derzelven zwak gekield; tweehonderd buik- en vier en twintig paar ftaartfchilden. Alle bovendeelen, de ftaart en de achterfte buikfchilden donker, zwartbruin, in het olijfverwige. De randfchilden en onderzijden van den kop ftroogeel; de voorfte buikfchilden bleekbruin; de daaraanvolgende donkerder, meer of minder digt, met bloedroode ftippen befprenkeld.

9. HOMALOPSIS MOLURUS. MIHI.

Char. Gen. Dentes colubrini numerofi, angulo fere recto recurvi, maxillares aequales, postici fulcati; palatinorum mandibulariumque antici caeteris longiores; caput distinctum, antice depresfum, rictu oris mediocri; nares minutae, horifontales fcutum nafale utrinque unicum perforantes, oculi antici, parvi, fubhorifontales, convexi; pupilla rotunda; fcuta frontalia duo parva aut unicum; mentalia parva; gula fquamata; truncus cylindricus, crasfus, fubtus fcutis abdominalibus brevibus tectus; cauda tenuis, corpore multo brevior, fubtus fcutis divifis tecta.

Syn. Spec. RUSSELL, *Ind. Serp.* II. 40. SEBA, II. 15, 3. *Pyton Molurus Merrem*, *Coluber moluroides.* SCHNEID., *Hist. Amphib.* II. *p.* 279. *Col. Schneiderianus*, DAUD. *Col. decipiens*, OPPEL (*Mus. Paris*). *Col. Obtutafus*, REINWARDT (*Mus. Bat.*).

Aan

Aan Dr. KUHL komt de eer toe, van het eerst (in zijne *Brieven uit Java*) aangemerkt te hebben, dat de *Colub. buccatus* en *monilis*, LINN. (*Horridus*, DAUD., *Viperinus*, SHAW, *Echidna ſemifaſciata*, MERR., *etc.*), niet onder de adders konden gerankſchikt blijven, doch een bijzonder geſlacht moesten uitmaken, waartoe hij den naam van *Homalopſis* voorſloeg. De Hoogleeraar REINWARDT vestigde later mijne opmerkzaamheid op de achter-bovenkaakstanden, welke bij die ſlangen gegroefd zijn, en welligt met eene giftklier in verband ſtaan; eindelijk werd ik ook gewaar, dat de opgegevene geſlachtsteekenen aan eene ganſche reeks van ſlangen toekomen, welke door mij in de *Erpet. de Java* uitvoeriger behandeld zijn. De mij bekende *Homalopſis-ſoorten* leven bij voorkeur in zoet water; ſtaan, als het ware, in het midden, tusſchen de *Tropidonoten* en de familie der *Zeeſlangen*, en voeden zich, zoo het ſchijnt, hoofdzakelijk met visſchen. Het vereischt nader onderzoek, om te weten, of dezelve giftig zijn. Prof. REINWARDT houdt de *Homal. monilis* voor gevaarlijk; Dr. EVERS, te *Kleef*, voorheen te *Batavia* woonachtig geweest, verzekerde mij het tegendeel, zoowel van deze ſoort, als van den *Hom. molurus* en den *H. aër* (*Col. aër*, OPPEL, *Mus. Paris*, *Erpet de Java*, *pl.* XXXVIII).

Wat de voorlaatſte ſoort betreft, dezelve is reeds door SCHNEIDER uitvoerig en goed beſchreven, en eene variëteit derzelve door RUSSELL voortreffelijk afgebeeld. Dat dezelve ook in *Japan* voorkomt, bewijst de verzameling van den Heer BLOMHOFF. In groote menigte bevindt zij zich op het vaste land van

In-

Indië, op de *Sundasche Eilanden* en op de *Molukken*, van waar ons Museum deszelfs exemplaren aan den Hoogleeraar REINWARDT te danken heeft.

10. TRIGONOCEPHALUS BLOMHOFFII. MIHI.

Hunamamousi Jap.

Diagn. Trigon. Capite latissimo, rostro resimo, oculis parvis obliquis, pupilla perpendiculariter oblonga, cauda tenui $\frac{1}{6}$; *scutellis frontalibus tribus angustis, marginalibus; verticali hexangulo, rostrali perpendiculari campaniformi; fossalibus anterioribus* 2, *posterioribus* 3, *his simul anteorbitalibus; orbitali posteriori uno parvo, inferiori uno longissimo; occipitalibus pone rotundatis, squamis acutissime carinatis trunci per series* 21, *caudae (ad basin) per series* 11 *distributis; gularibus laevibus; supra obscure olivaceo-fuscus, fascia lata, albido marginata ab oculo utrinque ad oris angulum producta, nigra; dorsi maculis magnis nigricantibus nigro marginatis, saepe duplicibus, scutellis marginalibus rosaceo-pallidis; scutis abdominalibus subcaudalibusque nigro rosaceoque tessellatis; cauda subtus apice rubicunda, squama apicis coniformi acutissima, subtus canaliculata;* 142 + 45.

De afdeeling der giftslangen met kaakgroeven (gaten, vóór de oogen, boven de kaak), vormt, even gelijk die der *Viperae*, eene reeks kleine, door de natuur naauw-

naauwkeurig gescheidene, geslachten. Naar aanleiding van Dr. KUHL's voorstel, laat ik aan de soorten zonder ratels en met verdeelde staartschilden, wier schedels met schilden gedekt zijn, den naam van TRIGONOCEPHALUS, en ik noem die, met eenen geschubden schedel, naar MERREM en den Prins van *Wied*, COPHIAS. Tot het laatste geslacht behooren alle Zuid-Amerikaansche en eenige Aziatische; tot het eerste, behalve eene Noord-Amerikaansche, slechts Aziatische soorten.

De TRIG. BLOMHOFFII behoort tot de nachtelijke soorten, met langwerpige pupillen, en staat, onder de mij bekenden, het naaste aan den Javaanschen *Trig. rhodostoma*, REINW., RUSSELL, II. *pl.* XXI. Ik zag maar één exemplaar van denzelven. Geheele lengte 1′ 11″ 6‴; van den kop 1″ 2‴; den staart 3″ 1‴; kop, van achteren breed 10‴, van voren 2‴; van achteren hoog 7‴, van voren 4‴; doorsnede van het lijf op zijn dikst 11‴; de bek opwippend; het bekschild daardoor perpendiculair; drie kleine voorste voorhoofdschilden, langs den mondrand, in eene rij liggende; het middelste het kleinst; twee voor- en drie achterkaakgroefsrandschilden, deze laatste tevens strekkende tot voorste oograndschilden; een klein achteroograndschild, en een van onderen, hetwelk lang en smal is; het wervelschild zoo lang, als de wenkbraauwschilden; de achterhoofdschilden achterwaarts afgerond, en ter zijde door schubben afgezet, doch over het laatste bovenrandschild drie groote, hoekige slaapschilden; $\frac{8}{11}$ randschilden; een paar scherp gekielde *Rinnenschilder* (*vore-*, *goot-* of *groef*-schilden, doelende op eene vore, tusschen den neus en het oog); lancetvormige schubben, met

met afgeronde punten, mede ſcherp gekield; een en twintig rijen op het lijf; elf op den ſtaart; honderd twee en veertig buikſchilden, benevens vijf en veertig paar ſtaartſchilden, gewoon lang en ſpits, van onderen gegroefd (*gefurcht*).

Het bovendeel van den kop, het lijf en de ſtaart is donker olijfbruin; lippen roodachtig wit; een breede, zwarte, witachtig gezoomde band ſtrekt zich uit van het oog tot den mondhoek, en langs den rug en het eerſte deel van den ſtaart loopt eene rij groote zwartachtige, zwart omzoomde vlekken, welke deels geſcheiden zijn en vervolgens elkander afwisſelen. De onderzijde van den kop is witachtig; alle buik- en ſtaartſchilden zijn roodachtig wit, en zwart gedobbelſteend (*gewürfelt*); de punt van den ſtaart is van onderen rood.

II. MOLGA PYRRHOGASTER. MIHI.

Het is zeker omtrent geene *Amphibiën*, de ſchildpadden uitgezonderd, tot eene duidelijke onderſcheiding van de ſoorten, zoo noodig, de gezamelijke ouderdomsverſcheidenheden te kennen, als bij de ſalamanders, en het is daarom, dat ik het niet waag, van dezen Japanſchen eenige ſoortkenteekenen op te geven, vermits ik denzelven ſlechts in half volwasſenen toeſtand gezien heb. Alsdan gelijkt hij veel op den *Molga Palustris* van gelijken leeftijd, en indien mij zijn vaderland niet bekend ware geweest, zoude ik denzelven ongetwijfeld voor eene variëteit van dezen gehouden hebben.

De geheele lengte van een exemplaar was 3″ 5‴, waar-

waarvan de ſtaart 1″ 9‴ beſloeg; van een ander was dezelve 3″ 10‴, de ſtaart 1″ 9‴. De vorm van den kop, het lijf en den ſtaart in alles, als van den *Palustris*. De geheele oppervlakte donker zwartachtig bruin; digt bezet met kleine wratten; de ruggeſtreep gezwollen, bijna glad, geelachtig van kleur; de onderzijde des lijfs en van den ſtaart vuurrood, en, inzonderheid de buik, rijkelijk bezaaid met ronde zwarte vlekken. HOUTTUYN'S *Salamandra Japonica*, of THUNBERG'S *Lacerta Japonica*, van welke ik, in het Ethnographisch Muſeum te *'s Hage*, verſcheidene uit erts nagemaakte figuren te zien kreeg, ſchijnen van deze ſoort geheel onderſcheiden te zijn.

12. BUFO PRAETEXTATUS. MIHI.

Vatikairu et Fikikojeru et Nakfudo Jap.

Diagn. Bufo. Roſtro porcato, porcis obsoletis, parotidibus mediocribus, palmis fisſis, plantis baſi palmatis; corpore toto verrucoſo, verrucis ſuperioribus magnis, inferioribus parvis; ſupra livido-fuscus, ſubtus flavescens nigro denſe marmoratus; femoribus fasciis nigricantibus variis; trunci vitta laterali lata, ab oculo utrinque ad femur prolongata atra ſupra albido late marginata.

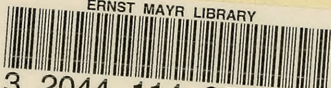
Die padden, welke naar den grondvorm van *Bufo agua*, *ſcaber*, enz., van vooruitſpringende, tot aan den ſchedel verlengde mondlijsten, voorzien zijn, en

van welke er verfcheidene door MERREM, onder den naam van *Bufo marinus*, met elkander verward worden, vormen eene geheel eigene, foortrijke afdeeling, waartoe ook de *B. praetextatus* is behoorende.

Volgens de verzekering van den Heer BLOMHOFF, is deze padde op *Japan* te huis, en wordt zelfs niet zelden gevonden in de woningen van *Nangafacki*. — Dezelve fchijnt een' aanmerkelijken wasdom te bereiken, en het grootfte, door mij onderzochte exemplaar, geeft te dien opzigte den volwasfenen *Bufo agua*, D., weinig toe.

Hare voortoonen of vingers zijn vrij; de achterfte aan derzelver wortels van fmalle zwemvliezen voorzien; de mondlijsten gelijkvormig aan den *B. agua*; doch minder fcherp van rand; de achterhoofdsklieren (*glandulae parotides*) naar evenredigheid niet fterk ontwikkeld; de oppervlakte des ligchaams alom met groote, het onderdeel met kleine wratten bezet.

Kleur: boven, loodkleurig bruin; onder, geelachtig wit; alom, tot zelfs aan de onderzijde des dijbeens, digt zwart gemarmerd; langs de beide zijden van den kop en romp, aanvang nemende van de oogen, een breede zwarte band, welke langs den rug, door eenen dergelijken, fchier even breeden, witachtigen beperkt wordt; de kaakranden zijn zwartachtig gemarmerd.

ERNST MAYR LIBRARY
3 2044 114 251 960

